

Разбой-о кърца, дури зборува:

„Яно ле, Яно, 'убава Яно!

Платно ти ткаешъ въ твоя-та тета,

Свекърва ти отъ ридъ на ридъ оде,

На ридъ оде зміа си бърка,

Зміа си бърка зміа лютица,

Рибникъ да прави, рибникъ ягульникъ,

Тебе ке викатъ, ти да си ручашъ;

Ти да и речишъ, я сумъ ручала

Въ моя-та тета бѣла погача

Бѣла погача, пресно сиренѣ.“

Отъ бог' да найде твоя свекърва!

Она си нашла зміа лютица,

Та ъкь направи рибникъ, ягульникъ,

И го понесе за да сѣ пече,

Та си дойде тебе да те викатъ:

„Ела Яно, сна'о, да ручаме!“

Яна и веле, емъ и говоре:

„Оди си, мале, и си ручайте,

Я сумъ ручала въ моя-та тета,

Бѣла погача, пресно сиренѣ.“

Отъ бога да найде твоя свекърва

Твоя свекърва, върла душманка,

Що га е скрilo за вечера-та.

Къде ъ било и замъркнало,

Дойде си време за вечера-та.

Нели си дойде 'убава Яна,

И да си кладе да вечераятъ.

Хубава Яна мошне атарджія,

Атаръ не кърши на свекърва-та,

Та си зафати за да вечера;

първъ залакъ апна и душа даде.

ХКАПИТАНОВЪ
УЧЕНИКЪ

254.

„Стани Радо, стани, огинъ да навалишъ,

Огинъ да навалишъ, кѣндило запалишъ,

Ти да ми напоешъ деветъ сиви коня,

Емъ да ги напоешъ, емъ да ги назобешъ,

Емъ да ги оседлашъ, емъ да ги престегнешъ,